

31

JESUS ETA MATEO

1

Bazan herrian gizon haundiki
ta Mateo eritxona,
giro haretan pekataritzat
ezagutzen zan gizona.
“Zatoz, Niri jarraitu,
Jainkoak maite zaitu”
Jesusek esan eutsona.
Dana itzita, jarraitu eutsan;
hortik bere zoriona.

3

“Jainko Semea dala esanda,
hau da hau ikuskizuna!
Gu baztartuta, horrekin dabil
hau jazoera lizuna!
Pekatarien mahaian
festa-giro alaian...
Horrek galdu dau zentzuna!
Mesias zelan izan daiteke
pekatarien laguna?”.

5

Gogoan ondo hartzekoa da
Jesus Maixuak dinona:
“Santuak ez dau bere beharrik,
ustez bera da on-ona.”
Santuen egoera:
gaixorik egon bera
eta zintzotzat dagona.
Gaixo-gaiztotzat dagozanentzat
da Jesusen Barriona.

2

Eta Mateok bere etxean
prestau eban afaria,
Jesus erdian zala, batu zan
mahaian jende ugaria.
Zergalari ta mozkor,
lapur eta egoskor,
bazan han pekataria!
Tripak erretzen, zelan galduko
fariseu zelataria.

4

“Osasuntsuak ez dabe izaten
osagileen beharrik
osagilea bai behar dabe
gaixo, herren ta elbarrik”.
“Opari danak baino
errukia nahiago”
bada esaera zaharrik.
Ez naz etorri zintzoei deika
pekatariei bakarrik”..

6

Guztiok gara, bai, pekatari
hori da gauza jakina,
baina banaka batek bakarrik
dau hain kontzientzi fina.
Pekataria gara
hartu daigun hatara,
guretzat da medizina;
orduan Jesus gutzat litzake,
geu gareanak bagina.